

Bibeltekster til temaet 'kærlighed' (1)

Kærligheden er det største

(Første Korintherbrev kap. 13)

¹ Hvis jeg talte alle sprog, både menneskers og engles, men ikke kunne elske andre, så var jeg som skingrende klokker og larmende trommer. Det, jeg sagde, ville være helt uden betydning. ² Hvis jeg kunne profetere, hvis jeg kendte alle hemmeligheder og vidste alt, hvis min tro var så stærk, at jeg kunne flytte bjerge, men jeg ikke kunne elske andre, så var jeg ingenting. ³ Hvis jeg gav alle mine ting væk og ovenikøbet var villig til at ofre mit liv for at opnå respekt, men ikke kunne elske andre, så hjalp det mig ikke.

⁴ Kærligheden er tålmodig, og kærligheden er mild. Kærligheden bliver ikke misundelig, den praler ikke og fører sig ikke frem. ⁵ Kærligheden gør ikke noget, den ikke kan stå ved. Den gør ikke noget for sin egen skyld, lader sig ikke provokere, bærer ikke nag ⁶ og fryder sig ikke, når der sker noget uretfærdigt, men glæder sig over sandheden. ⁷ Kærligheden finder sig i alt, tror alt, håber alt, udholder alt.

⁸ Kærligheden holder aldrig op. Profetier stopper, tungetale bliver tavs, og viden bliver til ingenting, ⁹ for vi forstår kun brudstykker af alting og kan kun profetere om enkelte dele. ¹⁰ Men når alting engang bliver, som Gud har tænkt, så vil det usammenhængende og løsrevne forsvinde. ¹¹ Da jeg var barn, talte jeg som et barn, tænkte jeg som et barn, og forstod jeg som et barn, men som voksen har jeg lagt det barnlige bag mig. ¹² Nu ser vi et sløret, gådefuldt spejlbillede, men en dag vil vi se alting, som det er. Nu forstår jeg kun en del af helheden, men til den tid vil jeg forstå det hele – på samme måde som Gud forstår og kender mig.

¹³ Det er tro, håb og kærlighed, det handler om, og af de tre er kærligheden størst.

Din kærlighed er bedre end vin

(Højsangen kap. 1 og kap. 4)

¹ Salomon og Sulamits kærlighedssang

Hun:

² Bare han dog vil give mig masser af kys!

Din kærlighed er bedre end vin.

³ Du dufter af den dejligste parfume,
selv dit navn dufter sødt.

Derfor elsker de unge kvinder dig.

⁴ Tag min hånd, lad os løbe.

Du, min konge, har budt mig ind på dit værelse.

De unge kvinder fra Jerusalem:

Vi vil glæde os og fejre ham.

Hans kærlighed er bedre end vin.

Hun:

De elsker dig virkelig.

Hun:

⁵ Jeg er solbrændt, men smuk,
unge kvinder fra Jerusalem;
som beduinteltene i Kedar,
som forhænget i Salomons tempel.

⁶ Se ikke ned på mig, fordi min hud er mørk,
fordi solen har mærket mig.

Mine brødre var blevet vrede på mig
og satte mig til at passe deres vingård
– men porten til min egen lod jeg stå på klem.

Hun:

⁷ Sig mig, min elskede,
hvor lader du fårene græsse,
hvor skal de hvile sig ved middagstid?
Sig mig det, så jeg ikke pynter mig med slør
i nærheden af andre mænds fåreflokke.

Han:

⁸ Hvis du er i tvivl,
du allersmukkeste kvinde,
så følg fårenes spor,
og lad dine geder græsse
ved hyrdernes telte.

⁹ Jeg vil sammenligne dig, min skat,
med den smukkeste hoppe, den, der fører Faraos vogn.

¹⁰ Øreringene klæder dig,
din hals er smuk med juvelerne.

De unge kvinder fra Jerusalem:

¹¹ Vi vil lave dig halskæder af guld
med vedhæng af sølv.

Hun:

¹² Min konge ligger på sin seng
indhyllet i min parfume.

¹³ Som et bundt af duftende myrraplanter
ligger min elskede mellem mine bryster.

¹⁴ Han dufter som en buket hennablomster
fra vingårdene i En-Gedi-oasen.

Han:

¹⁵ Du er smuk, min Sulamit,
du er smuk, dine øjne er blide som duer.

Hun:

¹⁶ Hvor er du smuk, min elskede Salomon, hvor er du dejlig.

Vores seng er den bløde græsmark

¹⁷ i et hus af cedertræer og høje cypresser.

////

Han:

¹ Du er smuk, min skat, du er smuk.

Dine øjne er blide som duer,

dit hår falder mørkt over skuldrene,

som en flok geder i løb over Gileads bjergskråninger.

² Dine tænder er som nyvaskede får,

kridhvite og fugtige,

i flokken mangler der ingen,

de er der alle sammen.

³ Dine læber snor sig som et højrødt bånd,
din mund er så dejlig.

Bag silken gløder dine kinder som granatæbler.

⁴ Din hals er slank og stærk som kong Davids tårn,
pyntet med halssmykker
som var det 1.000 krigeres skjolde.

⁵ Dine bryster er som to unge hjorte,
som gazelletvillinger,
der græsser mellem liljerne.

⁶ Når dagen bliver kølig
og skyggerne lange,
vil jeg gå ned til det duftende bjerg,
knæle ved din røgelseshøj.

⁷ Du er smuk, min skat,
fuldendt, fejlfri.

⁸ Kom med mig ned fra Libanons bjerge, min brud,
kom med mig.

Rejs ned fra Amanbjergets top,
fra toppen af Senir og Hermon,
hvor løverne og
leoparderne holder til.

⁹ Du har fortryllet mig, min ven, min brud,
du har fortryllet mig med et enkelt blik,
med én eneste perle fra din halskæde.

¹⁰ Hvor er din elskov smuk, min ven, min brud,
din elskov er sødere end vin,
duften af dig er den bedste af alle.

¹¹ Dine læber drypper af nektar, min brud,
din mund smager sødt som honning og mælk,
og duften af dit tøj er som duften af Libanons cedertræer.

¹² Du er en lukket have, min ven, min brud,
en frodig dam, en forseglet kilde.

¹³ Dine spæde skud bliver en have,
fuld af de dejligste granatæbler,
fuld af henna og nardusplanter,

¹⁴ af nardus og safran,
kalmusstrå og kanel,
vellugtende træer,
myrrabuske og aloe,
af alle de fineste parfumer.

¹⁵ En brønd med frisk vand, en have med en kilde,
der strømmer ned fra Libanons bjerge.

Hun:

¹⁶ Vågn op, nordenvind, kom, søndenvind,
blæs gennem min have, og spred dens dufte.
Lok min elskede herind,
så han kan smage den dejlige frugt.